

15 Φεβρουαρίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΣ,

Αιτητής

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 79/90)

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Δεν υπάρχει όταν ο αιτητής έχει αποδεχθεί την προσβαλλόμενη πράξη ή έχει συναινέσει σε αυτή.

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσβαλλόμενες πράξεις — Καθαρά βεβαιωτικές πράξεις δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενό της.

5

Ο αιτητής προσέβαλε, με την προσφυγή αυτή, απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, με την οποία θεωρήθηκε ως κατάλληλη κατά το νόμο θέση διορισμού του αυτή του Ακολούθου, καθώς και παράλειψη της Ε.Δ.Υ. να κρίνει ως κατάλληλη τη θέση του Γραμματέα.

10

Η καθ' ης η αίτηση προέβαλε ενστάσεις περί ελλείψεως εννόμου συμφέροντος του αιτητή και περί του βεβαιωτικού χαρακτήρα της προσβαλλόμενης πράξης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

1. Είναι γεγονός ότι ο αιτητής αποδέχτηκε το διορισμό του στη θέση Ακολούθου σύμφωνα με τους όρους της προσφοράς του διορισμού αυτού από την Ε.Δ.Υ. Το γεγονός αυτό και μόνο στερεί τον αιτητή εννόμου συμφέροντος, πράγμα που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την περαιτέρω εξέταση της προσφυγής. Η νομολογία δέχεται ότι ένα πρόσωπο δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλλει μία πράξη στην οποία συναινέσε ή την οποία έχει αποδεχθεί. Δεν προκύπτει, με βάση τα στοιχεία, κανένας εξαναγκασμός στην ανεπιφύλακτη αποδοχή του διορισμού του αιτητή.

20

25

- 5 2. Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι καθαρά βεβαιωτική και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής. Το αίτημα επανεξέτασης του διορισμού του, εκ μέρους του αιτητή, το οποίο δεν αφορούσε νέο διορισμό αλλά ακριβώς αναθεώρηση της προηγούμενης απόφασης, μαζί με όλα τα άλλα δεδομένα στοιχεία, καταδεικνύουν ότι δεν υπήρξαν νέα γεγονότα ή νέα έρευνα του θέματος, ούτε λήφθηκε νέα απόφαση, παρά μόνο επιβεβαιώθηκε η αρχική.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 10 *Αλεξάνδρου ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 2554·*
Σαρκίς ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Παραλιμνίου (1986) 3 Α.Α.Δ. 2457·
Μυριάνθης ν. Δημοκρατίας (1977) 3 Α.Α.Δ. 165·
Τομπόλη ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1982) 3 Α.Α.Δ. 149·
 15 *Χριστοδουλίδης ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 920.*

Προσφυγή.

- 20 Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, που κοινοποιήθηκε γραπτά στον αιτητή ότι η κατάλληλη κατά το Νόμο θέση διορισμού του αιτητή ήταν η του Ακολούθου, είναι άκυρη.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 25 Ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

- 30 "1. Δήλωση του δικαστηρίου ότι η πράξη και η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση στο από μακρού σε εκκρεμό-

τητα αίτημα του αιτητή για ένταξή του στη θέση Γραμματέα, στην Εξωτερική Υπηρεσία, σαν η 'κατάλληλη' με βάση το Νόμο θέση είναι άκυρη και/ή παράνομη.

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι είναι άκυρη η απόφαση του καθ' ου η αίτηση που κοινοποιήθηκε γραπτά στον αιτητή ότι η 'κατάλληλη' κατά το Νόμο θέση διορισμού του αιτητή ήταν η του Ακόλουθου και πως θα πρέπει να διενεργηθεί ότι παραλήφθηκε." 5

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα: Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 11.7.83 αποφάσισε να προσφέρει διορισμό στον Αιτητή στην προσωρινή θέση Ακόλουθου, Εξωτερική Υπηρεσία, από 10.7.81 (παράρτημα 1). 10

Ο αιτητής με επιστολή του ημερομηνίας 18.10.83 αποδέχθηκε χωρίς οποιαδήποτε επιφύλαξη τη θέση που του προσφέρθηκε (παράρτημα 2). Αρχικά είχε αποδεχθεί το διορισμό με τέλεξ που ανέφερε "αποδέχομαι κατ' αρχήν". Ο αιτητής με επιστολές του ημερομηνίας 11.3.86, 3.6.87 και 11.8.89 ζήτησε την επανεξέταση του θέματος της "κατάλληλης" δημόσιας θέσης, στην οποία θα έπρεπε να διοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 3 των περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων Νόμων του 1981 και 1982 (παράρτηματα 3, 4 και 5). 15 20

Ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού με επιστολή του ημερομηνίας 31.7.86 απαντώντας σε επιστολή της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με αριθμό Π19505 και ημερομηνία 19.7.86 αναφορικά με την κατάλληλη θέση στην οποία έπρεπε να διοριστεί ο πιο πάνω υπάλληλος ανέφερε τα εξής: 25

"Η περίληψη του πιο πάνω υπαλλήλου στους καταλόγους διοριστέων στη θέση Ακολουθού έγινε με βάση τα στοιχεία που μας έστειλε το οικείο Υπουργείο, όπως έγινε σ' όλες τις άλλες περιπτώσεις των Εκτάκτων Υπαλλήλων. Με βάση τα στοιχεία αυτά, τα οποία δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε, ο κος Ευρυβιάδης θά- 30 35

πρεπε να διοριστεί στη θέση Ακολούθου."

Η πιο πάνω επιστολή επισυνάπτεται σαν παράρτημα 6 στη γραπτή ένσταση του δικηγόρου της Δημοκρατίας.

5 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών με επιστολή του ημερομηνίας 17.6.88 απαντώντας σε επιστολή της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με αριθμό Π19505 και ημερομηνία 16.4.88 ανέφερε τα εξής:

10 "Πέραν των όσων αναφέραμε στην επιστολή μας ημερομηνίας 4 Ιουλίου 1986, δεν έχουμε οποιοδήποτε στοιχείο που να αντίκειται ή να αντιβαίνει με τα εκτιθέμενα από τους Πρέσβεις κ.κ. Α. Ιακωβίδη, Χ. Χριστοφόρου και Κ. Παπαδήμα στις επιστολές τους που διαβιβάσαμε σε σας στις 11 Φεβρουαρίου, 18 Μαρτίου και 15 Ιουνίου 1988 αντίστοιχα, οφείλουμε επομένως να τα 15 θεωρούμε ως αντιπροσωπεύοντα την πραγματικότητα.

Επαναλαμβάνουμε, εν πάση περιπτώσει, ότι τότε, όπως και σήμερα, ουδείς διαπιστεύεται ως Ακόλουθος."

20 Η πιο πάνω επιστολή επισυνάπτεται σαν παράρτημα 7 στην γραπτή ένσταση του δικηγόρου της Δημοκρατίας.

25 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 27.10.89 εξέτασε όλα τα ενώπιόν της στοιχεία που αφορούν την πρόσληψη και υπηρεσία του αιτητή ως εκτάκτου καθώς και τις απόψεις τόσο του διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, όσο και του Γενικού Διευθυντή Υπουργείου Εξωτερικών και έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα που απαιτούνται από τα σχέδια υπηρεσίας των θέσεων Γραμματέα Α, Γραμματέα Β και Ακόλουθου.

30 Με βάση τα πιο πάνω και καθοδηγούμενη από τη νομική συμβουλή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, που περιέχεται στην επιστολή του ημερομηνίας 17.8.89, η οποία αφορά γενικά στο θέμα των "κατάλληλων" θέσεων η

Επιτροπή έκρινε ότι η κατάλληλη θέση στην οποία ο αιτητής έπρεπε να διοριστεί είναι εκείνη του Ακόλουθου, Εξωτερική Υπηρεσία (παράρτημα 8). Και επαναβεβαίωσε έτσι την αρχική της απόφαση (παράρτημα 8).

Ο πιο πάνω διορισμός δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 11.11.88, αριθμός γνωστοποίησης 2557 και στάλθηκε σχετική επιστολή στον αιτητή ημερομηνίας 3.11.1989.

Στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ανάπτυξε τις δύο νομικές του ενστάσεις στην προσφυγή που είναι:

(α) Ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος.

(β) Η προσβαλλόμενη πράξη είναι βεβαιωτική.

Αναφορικά με την πρώτη ένσταση είναι γεγονός ότι ο αιτητής με την επιστολή του ημερομηνίας 18.10.1983 πληροφορούσε την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ότι αποδέχεται την προσφορά για διορισμό του στη θέση Ακόλουθου σύμφωνα με τους όρους της προσφοράς, όπως περιέχονται στην επιστολή της Επιτροπής ημερομηνίας 30.7.1983. Η απόφαση της Επιτροπής είχε ληφθεί στη συνεδρία της ημερομηνίας 11.7.1983.

Το γεγονός αυτό και μόνο στερεί τον αιτητή εννόμου συμφέροντος στην παρούσα προσφυγή, πράγμα που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την περαιτέρω εξέταση της προσφυγής. Η νομολογία δείχνει ότι ένα πρόσωπο δεν έχει έννομο συμφέρο να προσβάλει μια πράξη στην οποία συναίνεσε ή την οποία έχει αποδεχθεί. (Αλεξάνδρου ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 2554, σελ. 2558, Σαρκίς ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Παραλιμνίου (1986) 3 Α.Α.Δ. 2457, σελ. 2462, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) σελ. 260-261, Μυριάνθης ν. Δημοκρατίας (1977) 3 Α.Α.Δ. 165, Τομπόλη ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1982) 3 Α.Α.Δ. 149, Χριστοδουλίδης ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 920, σελ. 925).

5 Η θέση αυτή δεν επηρεάζεται από την άποψη που πρό-
βαλε ο κ. Αγγελίδης ότι ο αιτητής ζήτησε επανεξέταση της
υπόθεσής του με βάση νέα δεδομένα. Ούτε επηρεάζεται
από τον ισχυρισμό του κ. Αγγελίδη ότι ο αιτητής είχε αρ-
10 χικά δεχτεί τον διορισμό του με επιφύλαξη και υποχρεώ-
θηκε να τον αποδεχθεί ανεπιφύλακτα από την Επιτροπή.
Εξάλλου ούτε καν αναφέρεται στο τέλος ότι η αποδοχή
του ήταν με επιφύλαξη παρά μόνο κατ' αρχήν, πράγμα
που είναι διαφορετικό. Έχω καταλήξει στο συμπέρασμα
10 ότι κανένας εξαναγκασμός δεν υπήρξε στην ανεπιφύλακτη
αποδοχή του διορισμού του αιτητή.

15 Εξετάζοντας τη δεύτερη νομική ένσταση των καθ' ων η
αίτηση καταλήγω και πάλι στο συμπέρασμα ότι η απόφα-
ση της Επιτροπής ημερομηνίας 27.10.1989, η οποία προ-
σβάλλεται είναι καθαρά βεβαιωτική ώστε να μην μπορεί
να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής.

20 Ο αιτητής μετά παρέλευση τριών ετών απέστειλε αριθ-
μό επιστολών για επανεξέταση του διορισμού του από το
1986 μέχρι το 1989. Ας σημειωθεί ότι το αίτημα δεν αφο-
ρούσε νέο διορισμό αλλά ακριβώς αναθεώρηση της προη-
γούμενης απόφασης.

25 Είναι φανερόν από τα πρακτικά της συνεδρίας της
Επιτροπής ημερομηνίας 27.10.1989 όπως και από όλα τα
στοιχεία που έχω ενώπιόν μου, ότι δεν υπήρξαν νέα γεγο-
νότα ή νέα έρευνα του θέματος, ούτε λήφθηκε νέα απόφα-
ση, παρά μόνο επιβεβαιώθηκε η απόφαση ημερομηνίας
11.7.1983.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται
άνευ εξόδων.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.